

Abstrakt

Vegetace poskytuje ptačím jedincům ekologický prostor a její struktura odráží dostupnost tohoto místa i zdrojů. Jaký konkrétní vliv má vegetační struktura na ptačí abundanci a které vegetační parametry jsou pro ptačí druhy těmi nejzásadnějšími, jsou klasickými, avšak stále aktuálními otázkami. Snahou této práce bylo nalézt odpověď pomocí studie zaměřené na ptáky v lužních lesích a zjistit tak, jak mikrohabitatové charakteristiky ovlivňují distribuci ptačích druhů v rámci jednoho biotopu. Data této práce byla sesbírána bodovou sčítací metodou celkem v šesti lužních lesích Česka a Slovenska a statisticky testována pomocí regresní, korelační a redundanční analýzy. Přičemž ptáci byli sledováni na větší i menší prostorové škále. Zároveň byla využita studie saturace prostředí ptačími druhy v čase a též nově analýza fotodokumentace biotopu, jako alternativní způsob popisu vegetační struktury. Výsledky ukazují, že analýza fotografií vegetace může být využita k vysvětlení a predikci ptačí abundance a tvořit tak novou vhodnou metodu studie ptáků. Některé ptačí druhy jako lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*) a sýkora modřinka (*Cyanistes caeruleus*) reagovaly na více popisných vegetačních parametrů než druhy jiné, což může souviset jak s jejich způsobem života a ovlivněním lokálními podmínkami, tak s jejich vhodně vystihnutými vegetačními preferencemi. Rovněž některé popisné vegetační parametry ovlivňovaly ptačí druhy více než jiné – především patro bylinné, jakožto i nejsilnější parametr na větší prostorové škále či stromy staré s největším vlivem na menší prostorové škále. Výsledky též naznačují, že u některých druhů je vztah mezi jejich výskytem a strukturou vegetace v čase silnější než u jiných.

Klíčová slova: abundance, habitatové preference, vegetační parametry, prostorová škála, analýza fotografií vegetace